

UNIUNEA EUROPEANĂ

PARLAMENTUL EUROPEAN

CONSILIUL

Bruxelles, 23 septembrie 2026
(OR. en)

2025/0172(COD)

PE-CONS 44/26

SIMPL 154
ANTICI 160
INDEF 132
MAP 136
CSC 427
ENV 775
COMPET 793
ENT 162
MI 664
CHIMIE 86
CODEC 1245

ACTE LEGISLATIVE ȘI ALTE INSTRUMENTE

Subiect: REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
privind accelerarea procedurilor de acordare a autorizațiilor pentru
proiectele de pregătire pentru apărare

REGULAMENTUL (UE) 2026/...
AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din ...

**privind accelerarea procedurilor de acordare
a autorizațiilor pentru proiectele de pregătire pentru apărare**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară²,

¹ JO C, C/2026/30, 16.1.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2026/30/oj>.

² Poziția Parlamentului European din 16 septembrie 2026 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din ...

întrucât:

- (1) Uniunea se confruntă cu o amenințare acută și din ce în ce mai mare, astfel cum s-a subliniat în Cartea albă comună a Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și a Comisiei din 19 martie 2025 privind pregătirea pentru apărare a Europei 2030, legată de revenirea la un conflict pe scară largă în Europa în contextul războiului de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei și al altor activități hibride care vizează Uniunea și statele sale membre. Prin urmare, este imperativ ca Uniunea să ia măsuri decisive pentru a-și consolida pregătirea pentru apărare și reziliența la nivelul întregii societăți. Este urgent să se intensifice pregătirea pentru apărare europeană și să se elimine deficitele critice de capacități pentru a se asigura că Europa dispune de o poziție de apărare europeană puternică și suficientă până cel târziu în 2030, astfel cum a subliniat Consiliul European.
- (2) Pentru înființarea sau extinderea instalațiilor și a infrastructurii și pentru desfășurarea de activități legate de pregătirea pentru apărare, este adesea necesar să se solicite mai multe autorizații și aprobări relevante. Procedurile de autorizare existente pentru evaluări în diferite domenii pot fi îndelungate și greoaie, ceea ce afectează disproporționat întreprinderile mici cu capitalizare medie și IMM-urile. În prezent, aceste proceduri nu sunt reglementate prin dispoziții la nivelul Uniunii pentru proceduri accelerate specifice activităților de pregătire pentru apărare, ceea ce împiedică intensificarea producției în domeniul apărării și a infrastructurii conexe în timp util, precum și activitățile și investițiile de pregătire pentru apărare care sunt esențiale pentru a răspunde noilor cerințe de securitate.

- (3) Procedurile statelor membre de acordare a autorizațiilor pentru proiectele de pregătire pentru apărare ar trebui să fie raționalizate, garantându-se totodată că aceste proiecte sunt sigure, fiabile și respectă cerințele de mediu, sociale, de muncă și cerințele de siguranță în toate etapele procedurilor. Dreptul Uniunii în domeniul mediului stabilește condiții comune pentru conținutul și procedurile naționale de acordare a autorizațiilor, asigurând astfel un nivel ridicat de protecție a mediului și permițând dezvoltarea durabilă și responsabilă a capacităților de apărare ale UE și a lanțului valoric al materiilor prime, evitând totodată întârzierile administrative inutile care ar putea afecta pregătirea de apărare. Prezentul regulament nu afectează obligațiile care decurg din alte acte legislative aplicabile ale Uniunii.
- (4) Procedurile naționale complexe și îndelungate de acordare a autorizațiilor, care sunt diferite de la un stat membru la altul, subminează siguranța, securitatea și planificarea investițiilor de care au nevoie operatorii economici din Uniune și care sunt necesare pentru consolidarea eficace a gradului de pregătire al statelor membre pentru apărare și riscă să descurajeze IMM-urile și întreprinderile mici cu capitalizare medie inovatoare să pătrundă sau să se extindă în sectorul apărării. Structura și durata unei proceduri de acordare a autorizațiilor pentru proiectele relevante pot, de asemenea, să difere foarte mult de la un stat membru la altul. Prin urmare, pentru a asigura și a accelera implementarea lor efectivă, statele membre ar trebui să aplice proceduri de acordare a autorizațiilor simplificate și previzibile în cazul proiectelor de pregătire pentru apărare.

- (5) Pe baza previziunilor privind adoptarea treptată a instrumentelor propuse în cadrul Planului de reînarmare a Europei „ReArm Europe – Readiness 2030”, investițiile în domeniul apărării ar putea ajunge la cel puțin 800 de miliarde EUR în următorii patru ani. Acest nivel al investițiilor reprezintă, de asemenea, o oportunitate de a dezvolta baza industrială și tehnologică de apărare europeană (EDTIB) în cadrul pieței interne, permițând actorilor competitivi, inovatori și diverși din domeniul tehnologiilor de apărare să participe efectiv la EDTIB, asigurând în același timp o participare echitabilă pe piața apărării, inclusiv a IMM-urilor, și în deplină conformitate cu standardele sociale, de muncă, de siguranță și de mediu ale Uniunii și naționale. Prin urmare, este esențial să se simplifice și să se armonizeze reglementările într-un mod care să îmbunătățească eficiența, transparența și răspunderea. Prin raționalizarea și alinierea cadrelor de reglementare, Uniunea poate crea un mediu mai favorabil, astfel încât industriile de apărare să funcționeze, să inoveze și să producă capacitățile necesare care să asigure securitatea europeană și pregătirea europeană pentru apărare.
- (6) Pregătirea pentru apărare ar trebui înțeleasă ca fiind capacitatea statelor membre de a anticipa, de a preveni și de a răspunde la crizele din domeniul apărării, astfel cum se menționează în Directiva 2009/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului³, printr-o abordare proactivă și coordonată. Această abordare include asigurarea disponibilității capacității industriale de apărare necesare pentru a dobândi și a întreține resursele, capacitățile și infrastructura necesare, cu scopul de a răspunde în mod eficace la astfel de crize.

³ Directiva 2009/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind coordonarea procedurilor privind atribuirea anumitor contracte de lucrări, de furnizare de bunuri și de prestare de servicii de către autoritățile sau entitățile contractante în domeniile apărării și securității și de modificare a Directivelor 2004/17/CE și 2004/18/CE (JO L 216, 20.8.2009, p. 76, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/81/oj>).

- (7) Având în vedere obstacolele identificate, este oportun să se instituie măsuri extraordinare prin care să se accelereze procedurile de acordare a autorizațiilor pentru proiectele de pregătire pentru apărare în întreaga Uniune. Astfel de măsuri ar trebui să se aplice proiectelor care sunt identificate de statele membre ca proiecte de pregătire pentru apărare în sensul prezentului regulament.
- (8) Proiectele de pregătire pentru apărare, inclusiv activitățile industriale și guvernamentale conexe, pot, după caz, să intre în domeniul de aplicare al dispozițiilor existente din dreptul Uniunii, inclusiv din dreptul Uniunii în domeniul mediului, care permit derogări din motive de interes public superior, de siguranță publică sau de răspuns în situații de criză. Statele membre pot utiliza astfel de derogări, dacă este cazul, pentru activitățile și investițiile ce țin de pregătirea pentru apărare. În acest context, măsurile compensatorii sau de atenuare care ar putea fi necesare în cadrul procedurii de acordare a autorizațiilor sunt instrumente menite să asigure faptul că interesele sectoarelor corespunzătoare sunt protejate în mod proporțional, în vederea realizării în timp util a obiectivului de pregătire pentru apărare până în 2030.
- (9) Deși anumite state membre au luat măsuri sau probabil că vor lua măsuri pentru a accelera procedurile lor de acordare a autorizațiilor pentru industria apărării, acest lucru poate fi realizat prin metode divergente care ar putea crea obstacole în calea funcționării pieței interne în sectorul apărării. Astfel de divergențe s-au transformat în blocaje pentru lanțurile de aprovizionare europene relevante pentru produsele din domeniul apărării. Pentru a asigura funcționarea pieței interne, este necesar să se stabilească norme și calendare armonizate pentru accelerarea procedurilor de acordare a autorizațiilor.

- (10) Deși instituțiile Uniunii pot oferi orientări și cadre, responsabilitatea pentru autorizare și pentru facilitarea procedurilor accelerate de autorizare revine în primul rând statelor membre. Statele membre sunt cele mai în măsură să pună în aplicare schimbări care să țină seama de peisajele lor administrative și de reglementare specifice.
- (11) Există o nevoie urgentă de a reduce complexitatea și durata procedurilor de autorizare pentru proiectele de pregătire pentru apărare, asigurându-se în același timp accesibilitatea acestor proceduri pentru întreprinderile cu capitalizare medie, întreprinderile mici cu capitalizare medie și IMM-urile care contribuie la dezvoltarea de tehnologii de apărare noi și emergente.
- (12) În situațiile în care lanțurile de aprovizionare suferă o criză, incertitudinea poate împiedica luarea deciziilor în timp util și planificarea investițiilor. Statele membre sunt încurajate să facă schimb de informații relevante cu privire la riscurile și blocajele din lanțurile de aprovizionare prin intermediul cadrelor consacrate ale Uniunii pentru cooperarea în domeniul apărării, pentru a sprijini alocarea eficientă a resurselor și pentru a consolida pregătirea pentru apărare a Uniunii, în deplină conformitate cu cerințele naționale în materie de securitate și confidențialitate.
- (13) Pentru a aborda provocările identificate, este important ca operatorii economici care își desfășoară activitatea în domeniul apărării să beneficieze de norme care s-au dovedit a fi eficace în simplificarea procedurilor industriale de autorizare, reducând termenele de acordare a autorizațiilor pentru activitățile industriei de apărare, inclusiv construirea de noi instalații și de infrastructuri conexe, extinderea instalațiilor existente, înființarea de locuri de testare, formarea, certificarea și cercetarea și dezvoltarea, inclusiv construirea de prototipuri și transferul de tehnologii, valorificând și extinzând în același timp dispozițiile aplicabile existente.

- (14) Pentru a se garanta că o procedură simplificată de autorizare acoperă întregul lanț valoric al apărării, conceptul de industrie a apărării ar trebui să includă nu numai întreprinderile care fabrică produse din domeniul apărării conform definiției din Directiva 2009/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁴, ci și întreprinderile care prestează servicii direct legate de produsele respective. În plus, pentru a elimina principalele blocaje din calea investițiilor în domeniul apărării, procedura de acordare a autorizațiilor în temeiul prezentului regulament ar trebui să vizeze toate autorizațiile relevante, inclusiv aprobările sau licențele necesare pentru construirea, extinderea, conversia și exploatarea proiectelor de pregătire pentru apărare sau pentru reafectarea instalațiilor, echipamentelor sau a activităților de fabricare a produselor sau componentelor din domeniul apărării ori pentru alte activități care fac parte dintr-un proiect de pregătire pentru apărare. Includerea tuturor acestor autorizări într-o procedură unică, coordonată și încadrată în timp, de la confirmarea faptului că o cerere de autorizație este completă până la comunicarea deciziei cuprinzătoare de către punctul unic de contact, reduce fragmentarea, scurtează termenele procedurale și sporește securitatea juridică.

⁴ Directiva 2009/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 de simplificare a clauzelor și condițiilor de transfer al produselor din domeniul apărării în interiorul Comunității (JO L 146, 10.6.2009, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/43/oj>).

- (15) Respectarea dreptului Uniunii, inclusiv în ceea ce privește gestionarea deșeurilor și protecția apei, aerului, ecosistemelor, habitatelor, siturilor arheologice și a biodiversității, face parte integrantă din procedurile de acordare a autorizațiilor, inclusiv pentru sectorul apărării. Aceste norme reprezintă o garanție esențială pentru a asigura prevenirea sau reducerea la minimum a impactului negativ. Cu toate acestea, pentru a asigura previzibilitatea și rapiditatea procedurilor de acordare a autorizațiilor pentru proiectele de pregătire pentru apărare, ar trebui valorificat orice potențial de simplificare a evaluărilor și a autorizațiilor necesare, fără a scădea, de exemplu, nivelul de protecție a mediului. În această privință, ar trebui să se asigure faptul că evaluările necesare sunt grupate pentru a preveni suprapunerile inutile.
- (16) În funcție de organizarea sa administrativă și de nevoile de apărare și securitate națională, fiecare stat membru ar trebui să stabilească, la primirea unei cereri complete de autorizare, dacă un proiect situat pe teritoriul său constituie un proiect de pregătire pentru apărare.
- (17) Statele membre ar trebui să se asigure că procedurile de autorizare și evaluare prevăzute de dreptul intern sunt organizate într-un mod coordonat care completează procedurile prevăzute de dreptul Uniunii, evitând suprapunerile, dublările și întârzierile administrative inutile, dar menținând un nivel ridicat de protecție a mediului.

- (18) Pentru a asigura încrederea în simplificarea proceselor administrative, în accelerarea procedurilor și în piața internă, este important ca punctele unice de contact și toate autoritățile naționale competente implicate în procedura de acordare a autorizațiilor să fie imparțiale și să aplice principiile concurenței loiale, transparenței procesului decizional, publicării statisticilor fără caracter confidențial privind deciziile de acordare a autorizațiilor și nediscriminării, inclusiv în ceea ce privește accesul IMM-urilor și a întreprinderilor de orice dimensiune din întreaga Uniune.
- (19) Pentru a facilita prelucrarea eficientă și în timp util a cererilor de autorizare legate de activitățile de pregătire pentru apărare și de extinderea producției în domeniul apărării, statele membre ar trebui să se asigure că autoritățile naționale competente pun în aplicare proceduri accelerate. Autoritățile respective ar trebui să asigure cel mai rapid tratament juridic posibil pentru astfel de cereri de autorizare, permițând astfel răspunsuri în timp util la nevoile în materie de pregătire pentru apărare.
- (20) Instituirea unui punct unic de contact pentru cererile referitoare la autorizațiile legate de activitățile de apărare este menită să raționalizeze comunicarea, să clarifice responsabilitățile, să reducă sarcinile administrative și să accelereze și mai mult procedura de autorizare cu termene clare și obligatorii din punct de vedere juridic, oferind astfel o cale eficientă pentru cererile din domeniul apărării. În plus, aceasta va oferi certitudine investitorilor prin asigurarea gestionării rapide a cererilor de autorizare și prin limitarea riscurilor pentru investiții legate de procedurile îndelungate.

- (21) Atunci când este necesar să fie reflectat caracterul descentralizat al organizării lor administrative, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a decide dacă să își înființeze sau să își desemneze punctele unice de contact la nivel local, regional sau național ori la orice alt nivel administrativ corespunzător. Statele membre ar trebui să se asigure că sunt instituite mecanisme de coordonare eficace și că punctul unic de contact respectiv acționează ca interfață unică pentru fiecare proiect. În plus, autoritățile competente responsabile ar trebui să precizeze și să facă cunoscute punctului unic de contact cerințele și informațiile solicitate promotorilor de proiecte înainte de începerea procedurii de acordare a autorizațiilor. Punctul unic de contact ar trebui să fie responsabil de comunicarea acestor informații promotorului proiectului. Promotorii de proiecte ar trebui să poată interacționa, înainte și în timpul procedurii de acordare a autorizațiilor, cu un punct unic de contact responsabil cu facilitarea și coordonarea întregii proceduri de acordare a autorizațiilor. Statele membre ar trebui să decidă, în temeiul dreptului intern, dacă un punct unic de contact poate acționa în calitate de autoritate competentă și poate emite decizii exhaustive. Statele membre ar trebui să pună la dispoziția punctelor lor unice de contact, precum și a oricărei autorități implicate în procedura de acordare a autorizațiilor, personal și resurse suficiente care să le permită să își exercite atribuțiile în mod eficace.

- (22) Pentru a accelera atingerea capacității operaționale depline a punctelor unice de contact, este important ca, în măsura posibilului, statele membre să profite de posibila complementaritate cu punctele unice de contact existente, de exemplu cele instituite în temeiul Regulamentului (UE) 2024/1735 al Parlamentului European și al Consiliului⁵ sau al Regulamentului (UE) 2024/1252 al Parlamentului European și al Consiliului⁶.
- (23) Statele membre ar trebui să acorde sprijinul administrativ necesar proiectelor de pregătire pentru apărare situate pe teritoriul lor, pentru a facilita implementarea lor eficace și la timp. Este important să se garanteze că promotorii de proiecte sunt tratați în același mod, indiferent de statul membru în care sunt stabiliți. În plus, este important să se acorde o atenție deosebită nevoilor IMM-urilor și ale întreprinderilor cu capitalizare medie, care se confruntă adesea cu costuri de asigurare a conformității mai mari și cu o capacitate administrativă limitată. Pentru aceasta, punctul unic de contact ar trebui să ofere îndrumări personalizate și servicii de consiliere timpurie IMM-urilor, întreprinderilor cu capitalizare medie și întreprinderilor mici cu capitalizare medie. Acest sprijin poate include servicii de asistență, modele armonizate și instrumente digitale, oferind orientări clare cu privire la cerințele în materie de documentare și conformitate, precum și asistență pe tot parcursul procedurii de acordare a autorizațiilor, astfel încât actorii mai mici să poată participa efectiv și fără sarcini administrative disproporționate.

⁵ Regulamentul (UE) 2024/1735 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 de stabilire a unui cadru de măsuri pentru consolidarea ecosistemului european de producere de tehnologii „zero net” și de modificare a Regulamentului (UE) 2018/1724 (JO L, 2024/1735, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1735/oj>).

⁶ Regulamentul (UE) 2024/1252 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 aprilie 2024 de instituire a unui cadru pentru asigurarea aprovizionării sigure și durabile cu materii prime critice și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1724 și (UE) 2019/1020 (JO L, 2024/1252, 3.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1252/oj>).

- (24) Punctele unice de contact ar trebui să colecteze, să prelucreze și să raporteze informațiile relevante în mod consecvent și în timp util. În scopul transparenței, al monitorizării ex post și al comparabilității la nivelul Uniunii, precum și pentru a promova punerea în aplicare consecventă și eficientă a prezentului regulament, statele membre ar trebui să prezinte anual Comisiei un raport statistic privind aplicarea prezentului regulament, care să prezinte numărul total de cereri de autorizare aprobate, inclusiv cele aprobate tacit, în conformitate cu procedurile stabilite în prezentul regulament. Pentru a determina dacă procedurile stabilite prin prezentul regulament contribuie efectiv la obiectivele acestuia, Comisia ar trebui să evalueze periodic punerea în aplicare a prezentului regulament, în special în ceea ce privește termenele procedurilor de acordare a autorizațiilor, participarea IMM-urilor la proiectele de pregătire pentru apărare și mecanismul de aprobare tacită.
- (25) Transparența și accesul egal la informații sunt esențiale pentru realizarea eficace a procedurilor de acordare a autorizațiilor. Toți promotorii de proiecte, indiferent de statul membru de stabilire, ar trebui să aibă acces la informații online centralizate și ușor accesibile, în măsura în care o astfel de publicare nu aduce atingere securității naționale și ținând seama în mod corespunzător de cerințele de confidențialitate. Informațiile respective ar trebui să includă detalii privind punctele unice de contact, procedurile de acordare a autorizațiilor, mecanismele de soluționare a litigiilor, serviciile de finanțare și de investiții, precum și instrumentele de finanțare disponibile la nivelul Uniunii sau la nivel național.

- (26) Statele membre ar trebui să asigure schimbul digital între promotorul proiectului, punctul unic de contact și autoritățile competente, inclusiv prin intermediul unui portal interoperabil, dacă este disponibil, pentru a facilita transmiterea electronică a documentelor și, dacă este posibil, reutilizarea informațiilor deja transmise în temeiul altor proceduri ale Uniunii sau naționale.
- (27) La cererea unui stat membru, Comisia ar trebui să ofere sprijin pentru consolidarea capacităților punctului unic de contact, inclusiv asistență tehnică, formare, monitorizare și evaluare, în scopul dezvoltării și al consolidării capacităților, proceselor și resurselor pe care punctele unice de contact trebuie să le dezvolte în sensul prezentului regulament. Comisia ar trebui să depună toate eforturile pentru a acorda un tratament prioritar unor astfel de cereri. Un astfel de sprijin intră în domeniul de aplicare al acțiunilor de sprijin în temeiul Regulamentului (UE) 2025/2643 al Parlamentului European și al Consiliului⁷.
- (28) În scopul de a asigura claritatea cu privire la statutul de autorizare al proiectelor de pregătire pentru apărare și pentru a limita impactul potențialelor litigii abuzive, fără a submina controlul jurisdicțional efectiv, orice litigiu privind procedura de acordare a autorizațiilor ar trebui soluționat în timp util. Pentru aceasta, proiectele de pregătire pentru apărare ar trebui să beneficieze de un tratament de urgență în ceea ce privește toate procedurile administrative, judiciare și de soluționare a litigiilor legate de proiectele respective, în măsura în care dreptul intern prevede proceduri de urgență.

⁷ Regulamentul (UE) 2025/2643 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2025 de stabilire a Programului privind industria europeană de apărare și a unui cadru de măsuri care să asigure disponibilitatea și aprovizionarea în timp util cu produse din domeniul apărării („Regulamentul EDIP”) (JO L, 2025/2643, 29.12.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/2643/oj>).

- (29) Pentru a oferi promotorilor de proiecte și altor investitori securitatea și claritatea necesare pentru a intensifica dezvoltarea proiectelor de pregătire pentru apărare, statele membre ar trebui să se asigure că procedura de acordare a autorizațiilor pentru astfel de proiecte nu depășește termenele stabilite. Prezentul regulament stabilește termenul standard de 42 de zile lucrătoare pentru procedura de acordare a autorizațiilor și prevede flexibilitatea de a prelungi acest termen în anumite cazuri. Pentru a se evita întârzierile nejustificate, posibilitatea de a prelungi termenul respectiv ar trebui să se limiteze la circumstanțele excepționale prevăzute în prezentul regulament. Orice prelungire a procedurii de acordare a autorizațiilor ar trebui să se bazeze pe motive clar identificate și justificate în mod corespunzător. Punctul unic de contact ar trebui să prezinte o explicație argumentată care să demonstreze că există circumstanțe excepționale și că este nevoie de mai mult timp pentru a finaliza evaluările restante. Motivele prelungirii și data preconizată a deciziei exhaustive ar trebui comunicate în scris promotorului proiectului, în timp util și în mod transparent.
- (30) Procedura de acordare a autorizațiilor ar trebui să înceapă atunci când punctul unic de contact comunică promotorului proiectului că cererea de autorizare primită este completă și să se încheie atunci când punctul unic de contact comunică promotorului proiectului decizia exhaustivă.

- (31) În cazul în care, în cadrul unei proceduri de autorizare, dreptul Uniunii sau dreptul intern impune efectuarea unui raport de evaluare a impactului asupra mediului sau a altor evaluări, cererea de autorizare ar trebui considerată completă în sensul prezentului regulament numai în cazul în care promotorul proiectului a prezentat raportul de evaluare a impactului asupra mediului sau alte evaluări. Dacă este cazul, autoritățile naționale competente ar trebui să își îndeplinească obligațiile de evaluare, inclusiv cele prevăzute în Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁸, în special la articolul 1 alineatul (2) litera (g) punctele (iii), (iv) și (v), sau alte evaluări necesare în conformitate cu dreptul Uniunii sau dreptul intern, înainte de încheierea procedurii de acordare a autorizațiilor. De asemenea, evaluarea combinată menționată în prezentul regulament ar trebui efectuată astfel încât să nu se prelungească termenele stabilite în prezentul regulament.

⁸ Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 26, 28.1.2012, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2011/92/oj>).

- (32) În cazul în care, la expirarea termenelor prevăzute în prezentul regulament, promotorul proiectului nu a fost informat cu privire la rezultatul procedurii de acordare a autorizațiilor, autorizațiile în cauză ar trebui considerate ca fiind acordate, iar promotorul proiectului ar trebui considerat ca fiind autorizat să implementeze proiectul de pregătire pentru apărare. Punctul unic de contact ar trebui să informeze promotorul proiectului în termen de opt zile lucrătoare de la aprobarea tacită și, după caz, să precizeze condițiile și cerințele care se aplică autorizațiilor respective, în conformitate cu dreptul Uniunii sau cu dreptul intern aplicabil. O astfel de aprobare tacită nu aduce atingere obligațiilor statelor membre de a efectua pentru fiecare caz în parte analize, proceduri de evaluare sau consultări publice, care ar trebui efectuate în conformitate cu dreptul Uniunii sau dreptul intern. Statele membre ar trebui să poată deroga de la regula generală, permițând autorităților competente să nu aplice aprobarea tacită unei cereri de autorizare în cazul în care autoritatea competentă poate demonstra, pe baza unor dovezi justificate în mod corespunzător și verificabile, că proiectul în cauză prezintă un risc grav pentru sănătatea umană sau pentru securitatea națională. Riscurile pentru sănătatea umană ar putea include, de asemenea, riscurile care decurg din efectele asupra mediului. Orice derogare ar trebui să se limiteze la ceea ce este strict necesar pentru a se răspunde riscului identificat.
- (33) Prezentul regulament nu aduce atingere obligațiilor care decurg din dreptul internațional, după caz.

- (34) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume de a prevedea proceduri simplificate și accelerate de acordare a autorizațiilor în statele membre pentru proiectele de pregătire pentru apărare, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, deoarece dispozițiile legislative divergente care urmăresc accelerarea procedurilor de acordare a autorizațiilor pentru industria de apărare ar putea crea obstacole în calea funcționării pieței interne în sectorul apărării, dar, având în vedere necesitatea unor dispoziții armonizate la nivelul Uniunii, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului respectiv.
- (35) Prezentul regulament nu aduce atingere responsabilității statelor membre de a proteja securitatea națională și nici caracterului specific al politicii de securitate și apărare a anumitor state membre. Securitatea națională rămâne responsabilitatea exclusivă a fiecărui stat membru,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește norme comune privind accelerarea procedurilor de acordare a autorizațiilor pentru proiectele de pregătire pentru apărare.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „proiect de pregătire pentru apărare” înseamnă un set de activități, investiții și măsuri menite să sporească gradul de pregătire pentru apărare al unui stat membru sau al mai multor state membre în comun, inclusiv prin dezvoltarea sau modernizarea industriei de apărare;
2. „industrie de apărare” înseamnă toate întreprinderile implicate în cercetarea, dezvoltarea, producția, fabricarea sau furnizarea de produse din domeniul apărării, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 1 din Directiva 2009/43/CE, sau în prestarea de servicii direct legate de produsele respective, care vizează oricare dintre elementele ciclului de viață al acestora;
3. „pregătire pentru apărare” înseamnă gradul de pregătire al unui stat membru sau al mai multor state membre pentru a anticipa, a preveni sau a răspunde la o criză, astfel cum este definită la articolul 1 punctul 10 din Directiva 2009/81/CE, care se referă la apărare;

4. „societate cu capitalizare medie” sau „întreprindere cu capitalizare medie” înseamnă o societate cu capitalizare medie astfel cum este definită la articolul 2 punctul 15 din Regulamentul (UE) 2021/697 al Parlamentului European și al Consiliului⁹;
5. „întreprindere mică cu capitalizare medie” înseamnă o întreprindere mică cu capitalizare medie astfel cum este definită în anexa la Recomandarea (UE) 2025/1099 a Comisiei¹⁰;
6. „întreprinderi mici și mijlocii” sau „IMM-uri” înseamnă întreprinderi mici și mijlocii astfel cum sunt definite la articolul 2 din anexa la Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei¹¹;
7. „procedură de acordare a autorizațiilor” înseamnă o procedură care acoperă toate autorizațiile relevante, inclusiv aprobările și licențele, necesare pentru construirea, extinderea, conversia și exploatarea proiectelor de pregătire pentru apărare sau pentru schimbarea destinației oricărei instalații, echipament sau activități astfel încât să se transforme într-un proiect de pregătire pentru apărare și toate etapele administrative necesare, de la confirmarea faptului că cererea de autorizare este completă până la comunicarea deciziei exhaustive cu privire la rezultatul procedurii de către punctul unic de contact în cauză;

⁹ Regulamentul (UE) 2021/697 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2021 de instituire a Fondului european de apărare și de abrogare a Regulamentului (UE) 2018/1092 (JO L 170, 12.5.2021, p. 149, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/697/oj>).

¹⁰ Recomandarea (UE) 2025/1099 a Comisiei din 21 mai 2025 privind definiția întreprinderilor mici cu capitalizare medie (JO L, 2025/1099, 28.5.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2025/1099/oj>).

¹¹ Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 36, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2003/361/oj>).

8. „promotor de proiect” înseamnă orice întreprindere sau consorțiu de întreprinderi care dezvoltă un proiect de pregătire pentru apărare;
9. „decizie exhaustivă” înseamnă decizia luată de autoritățile competente prin care se stabilește dacă un promotor de proiect este autorizat să implementeze un proiect de pregătire pentru apărare, fără a aduce atingere niciunei decizii luate în contextul unei căi de atac.

Articolul 3

Desemnarea unui proiect de pregătire pentru apărare

Statele membre stabilesc ce proiecte se califică drept proiecte de pregătire pentru apărare în temeiul prezentului regulament.

Articolul 4

Punctul unic de contact

- (1) Până la ... [3 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], fiecare stat membru instituie sau desemnează o autoritate ca punct unic de contact la nivelul administrativ relevant. Punctul unic de contact este singurul punct de contact pentru un proiect de pregătire pentru apărare.

- (2) În cazul în care este necesar să se reflecte caracterul descentralizat al organizării lor administrative, statele membre pot institui sau desemna mai multe puncte unice de contact în conformitate cu alineatul (1). Statele membre respectiv se asigură că sunt instituite mecanisme de coordonare eficace și că acestea oferă instrumente pentru a-i ajuta pe promotorii de proiecte să identifice punctul unic de contact corespunzător pentru un proiect de pregătire pentru apărare și că punctul unic de contact respectiv acționează ca interfață unică pentru proiectul respectiv.
- (3) Punctul unic de contact este responsabil de facilitarea și coordonarea procedurii de acordare a autorizațiilor și de furnizarea de informații privind raționalizarea procesului administrativ în conformitate cu articolul 5, inclusiv furnizarea de informații promotorului de proiect privind momentul în care o cerere este considerată completă în conformitate cu articolul 7 alineatul (1). La cererea promotorului de proiect, înainte de depunerea cererii de autorizare, punctul unic de contact comunică, de asemenea, informații cu privire la procedura de acordare a autorizațiilor, inclusiv documentația care trebuie depusă ca parte a cererii și cerințele în temeiul cărora un proiect ar putea fi considerat un proiect de pregătire pentru apărare în temeiul prezentului regulament. Comunicarea acestor informații nu aduce atingere deciziei autorităților competente prin care acestea stabilesc dacă un proiect se califică drept proiect de pregătire pentru apărare.
- (4) Fiind singurul punct de contact pentru promotorul de proiect în procedura de acordare a autorizațiilor pentru un proiect de pregătire pentru apărare, punctul unic de contact coordonează și facilitează transmiterea tuturor documentelor și informațiilor necesare și informează promotorul de proiect cu privire la decizia exhaustivă. În cazul în care statele membre prevăd acest lucru, punctul unic de contact poate acționa, de asemenea, în calitate de autoritate competentă și poate emite decizii exhaustive.

- (5) Promotorii de proiecte pot prezenta în format electronic orice documente relevante pentru procedura de acordare a autorizațiilor. Statele membre asigură schimbul digital de documente, inclusiv prin intermediul unui portal interoperabil, în cazul în care există, între autoritatea competentă, punctul unic de contact și promotorii de proiecte.
- (6) Autoritățile competente, coordonate de către punctul unic de contact, se asigură că sunt luate în considerare toate studiile relevante efectuate sau permisele ori autorizațiile eliberate pentru un anumit proiect și pentru promotorii de proiecte și că nu este necesară dublarea studiilor, permiselor sau autorizațiilor, cu excepția cazului în care se prevede altfel în dreptul Uniunii sau în dreptul intern.
- (7) Statele membre se asigură că punctul unic de contact și toate autoritățile competente responsabile de oricare dintre etapele din cadrul procedurii de acordare a autorizațiilor, inclusiv de toate etapele procedurale, dispun de suficient personal calificat și de suficiente resurse financiare, tehnice și digitale, inclusiv, după caz, pentru perfecționare și recalificare, pentru exercitarea eficace a atribuțiilor care le revin în temeiul prezentului regulament.
- (8) Autoritățile competente implicate în procedura de acordare a autorizațiilor și alte autorități vizate precizează și fac cunoscute punctului unic de contact în cauză cerințele și toate informațiile solicitate promotorului de proiect înainte de începerea procedurii de acordare a autorizațiilor.

- (9) La cererea unui stat membru, Comisia asistă autoritățile statului membru respectiv în ceea ce privește consolidarea capacităților în sprijinul punerii în aplicare a prezentului regulament, în special prin asistență tehnică pentru înființarea sau funcționarea unui punct unic de contact și a unui portal interoperabil. Comisia depune toate eforturile pentru a trata astfel de cereri cu prioritate.
- (10) În cazul în care un proiect de pregătire pentru apărare are caracter transfrontalier în cadrul Uniunii, statele membre în cauză asigură coordonarea și schimbul prompt de informații, fără a aduce atingere cerințelor naționale în materie de securitate și confidențialitate.

Articolul 5

Accesibilitatea online a informațiilor

Statele membre oferă acces public online și într-un mod centralizat și ușor accesibil la următoarele informații privind procedurile de acordare a autorizațiilor relevante pentru proiectele de pregătire pentru apărare, în măsura în care această publicare nu aduce atingere securității naționale și respectă cerințele de confidențialitate:

- (a) punctele unice de contact menționate la articolul 4 alineatul (1);
- (b) procedura de acordare a autorizațiilor, inclusiv informații privind soluționarea litigiilor referitoare la procedura de acordare a autorizațiilor și, după caz, mecanismele alternative de soluționare a litigiilor, dacă astfel de proceduri sunt prevăzute în dreptul intern;

- (c) servicii de finanțare și de investiții pentru proiectele de pregătire pentru apărare;
- (d) posibilitățile de finanțare la nivelul Uniunii și la nivelul statelor membre pentru proiecte de pregătire pentru apărare;
- (e) servicii de sprijin pentru întreprinderi, inclusiv, dar fără a se limita la acestea, servicii de sprijin pentru declararea impozitului pe profit, legislația fiscală locală sau, după caz și în conformitate cu practicile naționale, dreptul muncii, pentru proiecte de pregătire pentru apărare;
- (f) orientările și modelele prevăzute pentru cererile standardizate de autorizare, dacă există.

Articolul 6

Accelerarea implementării

Statele membre oferă sprijin administrativ pentru proiectele de pregătire pentru apărare de pe teritoriul lor, acordând o atenție deosebită IMM-urilor și întreprinderilor cu capitalizare medie, inclusiv întreprinderilor mici cu capitalizare medie care participă la proiectele respective, inclusiv prin oferirea de:

- (a) asistență cu privire la asigurarea respectării obligațiilor administrative și de raportare aplicabile, inclusiv a legislației Uniunii și a legislației naționale în domeniul sănătății, mediului, siguranței, social și al muncii, dacă este cazul;
- (b) asistență pentru promotorii de proiecte în vederea informării publicului cu privire la proiect;
- (c) asistență pentru promotorii de proiecte pe tot parcursul procesului de acordare a autorizațiilor;
- (d) coordonare și acordarea de asistență promotorilor de proiecte de pregătire pentru apărare cu caracter transfrontalier.

Articolul 7

Verificarea caracterului complet al cererii de autorizare

- (1) În termen de cel mult 14 zile lucrătoare de la primirea cererii de autorizare, punctul unic de contact informează solicitantul dacă se aplică prezentul regulament și dacă cererea de autorizare primită este completă.
- (2) În cazul în care, în perioada menționată la alineatul (1), se stabilește că lipsesc informații din cererea de autorizare, punctul unic de contact solicită promotorului de proiect să prezinte informațiile lipsă, precizând ce informații lipsesc.

În cazul în care cererea de autorizare depusă este considerată incompletă pentru a doua oară, punctul unic de contact poate, în termen de 10 zile lucrătoare de la a doua depunere, să solicite a doua, și ultima, oară informații. Punctul unic de contact nu solicită informații în domenii care nu fac obiectul primei cereri de informații și are dreptul de a solicita dovezi suplimentare doar pentru a completa informațiile lipsă identificate. În cazul în care cererea de autorizare depusă este considerată incompletă a treia oară, procedura este considerată încheiată în sensul prezentului regulament.

- (3) În cazul în care, în cadrul cererii de autorizare, este necesar un raport de evaluare a impactului asupra mediului sau alte evaluări, cererea de autorizare este considerată completă în sensul prezentului regulament numai după ce a fost efectuată și inclusă în cererea de autorizare partea din evaluările respective care intră în responsabilitatea promotorului proiectului.

- (4) Data la care punctul unic de contact informează promotorul proiectului că cererea de autorizare este completă constituie data la care începe procedura de acordare a autorizației.

Articolul 8

Durata procedurii de acordare a autorizațiilor

- (1) Procedura de acordare a autorizațiilor, inclusiv acordarea autorizației relevante, nu depășește 42 de zile lucrătoare de la data la care punctul unic de contact informează promotorul proiectului că cererea de autorizare este completă, în conformitate cu articolul 7 alineatele (1) și (4).
- (2) Punctul unic de contact elaborează, în strânsă cooperare cu autoritățile competente, un calendar al procedurii de acordare a autorizațiilor și îl comunică inițiatorului proiectului, la începutul procedurii de acordare a autorizațiilor.
- (3) Dacă un proiect de pregătire pentru apărare presupune modificarea sau extinderea unei instalații existente care a fost deja autorizată în temeiul dreptului național, autoritatea competentă stabilește dacă modificarea necesită o autorizație nouă ori actualizată sau dacă poate fi realizată în temeiul autorizației existente, cu condiția să nu fie afectate standardele de mediu, de sănătate și de siguranță.

- (4) În cazul în care un proiect de pregătire pentru apărare necesită construirea mai multor instalații sau unități, indiferent dacă acestea se situează într-un singur loc sau în amplasamente diferite, promotorul de proiect, de comun acord cu punctul unic de contact, poate să împartă proiectul în proiecte mai mici în scopul respectării termenelor aplicabile. Pentru astfel de proiecte fragmentate, data la care începe procedura de acordare a autorizațiilor pentru toate proiectele rămâne data la care punctul unic de contact informează promotorul de proiect că cererea de autorizare este completă, în conformitate cu articolul 7 alineatele (1) și (4).
- (5) Prin derogare de la alineatul (1) și în funcție de caz, autoritatea competentă poate prelungi de două ori termenul menționat la alineatul (1) cu până la un maximum de 60 de zile lucrătoare, în cazul în care:
- (a) natura, complexitatea, amplasarea sau dimensiunea excepțională a proiectului impune acest lucru; sau
 - (b) proiectul de pregătire pentru apărare prezintă riscuri excepționale pentru sănătatea și siguranța lucrătorilor sau a populației generale ori un risc excepțional pentru mediu și este necesar mai mult timp pentru a evalua în mod corespunzător riscurile respective.
- În cazurile menționate la primul paragraf, durata totală a procedurii de acordare a autorizațiilor nu depășește 102 zile lucrătoare.
- (6) Orice prelungire a termenului menționat la alineatul (1) se comunică în scris de către punctul unic de contact promotorului de proiect într-un termen rezonabil înainte de expirarea termenului respectiv. Comunicarea respectivă conține o explicație fundamentată a motivelor prelungirii și data preconizată a deciziei exhaustive.

- (7) Termenele prevăzute la prezentul articol pentru oricare dintre procedurile de acordare a autorizațiilor nu aduc atingere unor eventuale termene mai scurte stabilite de statele membre.
- (8) În cazul în care punctul unic de contact nu informează promotorul de proiect cu privire la rezultatul procedurii de acordare a autorizațiilor în termenul prevăzut la alineatul (1) sau, după caz, în termenul prelungit în conformitate cu alineatul (5), se consideră că autorizațiile care fac obiectul cererii au fost acordate.
- (9) În cazul în care se consideră că autorizațiile sunt acordate în temeiul alineatului (8), punctul unic de contact informează promotorul de proiect în acest sens în termen de opt zile lucrătoare de la expirarea termenelor stabilite în temeiul alineatelor (1) și (5) și, după caz, precizează condițiile și cerințele care se aplică autorizațiilor respective, în conformitate cu dreptul Uniunii sau cu dreptul intern aplicabil. Statele membre se asigură că autorizațiile considerate a fi acordate în temeiul alineatului (8) pot fi contestate de părțile afectate.
- (10) Prin derogare de la alineatul (8), statele membre pot să prevadă, prin dispoziții legislative interne adoptate până la ... [12 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament], că aprobarea tacită prevăzută la alineatul (8) nu se aplică în anumite cazuri strict limitate și excepționale. O decizie de a nu aplica aprobarea tacită se adoptă numai în urma unei analize a fiecărui caz în parte, în cadrul căreia autoritatea competentă demonstrează, pe baza unor dovezi fundamentate în mod corespunzător și verificabile, că proiectul în cauză prezintă un risc grav pentru sănătatea umană sau pentru securitatea națională.

Orice derogare trebuie să se limiteze la ceea ce este strict necesar pentru a se răspunde riscului identificat. Statele membre informează Comisia cu privire la adoptarea unor astfel de dispoziții legislative interne fără întârzieri nejustificate, dar cel târziu cu o lună înainte ca acestea să devină aplicabile. Orice decizie de a nu aplica aprobarea tacită unei cereri de autorizare nu aduce atingere termenelor prevăzute la alineatele (1) și (5) și se adoptă și se comunică promotorului de proiect înainte de expirarea termenelor prevăzute la alineatele respective. Aceasta conține o justificare detaliată, bazată pe dovezi, care demonstrează respectarea condițiilor prevăzute la prezentul alineat.

Articolul 9

Planificarea

- (1) Autoritățile naționale, regionale și locale responsabile cu elaborarea planurilor, inclusiv a planurilor de zonare, de amenajare a teritoriului și de utilizare a terenurilor, includ în aceste planuri, după caz, dispoziții pentru dezvoltarea proiectelor de pregătire pentru apărare și a infrastructurii necesare. Pentru a facilita dezvoltarea proiectelor de pregătire pentru apărare, statele membre se asigură că datele neconfidențiale relevante privind amenajarea teritoriului sunt disponibile online, în conformitate cu articolul 5, precum și cu dreptul Uniunii și dreptul național aplicabil.

- (2) În cazul în care planurile includ dispoziții pentru dezvoltarea unor proiecte de pregătire pentru apărare și a infrastructurii necesare pentru acestea și sunt supuse unei evaluări în temeiul Directivei 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹² și al articolului 6 din Directiva 92/43/CEE a Consiliului¹³, evaluările respective se combină. După caz, această evaluare combinată abordează, de asemenea, impactul asupra corpurilor de apă potențial afectate menționate în Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁴.

În cazul în care statele membre relevante au obligația de a evalua impactul activităților existente și viitoare asupra mediului marin, inclusiv interacțiunile dintre uscat și mare, astfel cum se menționează la articolul 4 din Directiva 2014/89/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁵, impactul respectiv se include, de asemenea, în evaluarea combinată. Faptul că evaluările sunt combinate în temeiul prezentului alineat nu afectează conținutul sau calitatea acestora. Evaluarea combinată se efectuează astfel încât să nu ducă la o prelungire a termenelor stabilite în prezentul regulament.

¹² Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului (JO L 197, 21.7.2001, p. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/42/oj>).

¹³ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj>).

¹⁴ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2000/60/oj>).

¹⁵ Directiva 2014/89/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 de stabilire a unui cadru pentru amenajarea spațiului maritim (JO L 257, 28.8.2014, p. 135, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/89/oj>).

Articolul 10

Statutul prioritar al proiectelor de pregătire pentru apărare

Toate procedurile de soluționare a diferendelor, litigiile, recursurile și căile de atac, precum și procedurile administrative legate de proiectele de pregătire pentru apărare în fața oricăror instanțe, tribunale, organisme sau comisii naționale, inclusiv medierea sau arbitrajul, în cazul în care acestea există în dreptul intern, sunt considerate urgente dacă și în măsura în care dreptul intern privind procedurile relevante de acordare a autorizațiilor prevede proceduri de urgență, cu condiția respectării drepturilor la apărare și a dreptului la o cale de atac efectivă aplicabile persoanelor fizice sau comunităților locale. Promotorii proiectelor participă la aceste proceduri de urgență, dacă este cazul.

Articolul 11

Aplicabilitatea convențiilor CEE-ONU

Prezentul regulament nu aduce atingere, dacă este relevant, obligațiilor prevăzute în Convenția privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în probleme de mediu a Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (CEE-ONU), semnată la Aarhus la 25 iunie 1998, și în Convenția CEE-ONU privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontalier, semnată la Espoo la 25 februarie 1991, precum și în Protocolul privind evaluarea strategică de mediu la aceasta, semnat la Kiev la 21 mai 2003.

Articolul 12

Monitorizare și raportare

- (1) Fiecare stat membru transmite Comisiei în fiecare an un raport statistic privind aplicarea prezentului regulament, inclusiv numărul total de cereri de autorizare aprobate, inclusiv cele aprobate tacit, în conformitate cu procedurile stabilite prin prezentul regulament.
- (2) Statele membre informează Comisia cu privire la măsurile specifice adoptate pentru a încuraja și a facilita participarea IMM-urilor la proiectele de pregătire pentru apărare în conformitate cu articolul 6.
- (3) Comisia, în cooperare cu statele membre, evaluează performanța punctelor unice de contact pe baza datelor comunicate în conformitate cu alineatul (1). Comisia pune la dispoziția publicului online rezultatele agregate menționate la alineatul (1), fără a aduce atingere protecției informațiilor sensibile relevante pentru securitatea națională și cerințele de confidențialitate.

Articolul 13

Revizuire și evaluare

- (1) Până la 31 decembrie 2028, iar ulterior o dată la patru ani, Comisia face o evaluare a punerii în aplicare a prezentului regulament. Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind principalele constatări ale evaluării. Evaluarea include cel puțin o analiză a următoarelor elemente:
 - (a) dacă procedurile stabilite prin prezentul regulament contribuie efectiv la obiectivele acestuia, în special în ceea ce privește termenele procedurilor de acordare a autorizațiilor și participarea IMM-urilor la proiectele de pregătire pentru apărare;
 - (b) aplicarea mecanismului de aprobare tacită în toate statele membre și modul în care acesta contribuie la obiectivele prezentului regulament.
- (2) Statele membre pot comunica Comisiei orice informații ce pot fi solicitate de Comisie pentru a elabora raportul menționat la alineatul (1), fără a aduce atingere protecției informațiilor sensibile relevante pentru securitatea națională și cerințele de confidențialitate. În cazul în care Comisia consideră oportun, raportul este însoțit de o propunere legislativă.

Articolul 14

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică numai cererilor de autorizare a proiectelor de pregătire pentru apărare depuse începând cu ... [3 luni după intrarea în vigoare a prezentului regulament].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la ...,

Pentru Parlamentul European
Președinta

Pentru Consiliu
Președintele
